

národní
úložiště
šedé
literatury

Literka - letní speciál 2011. (Informační zpravodaj Památníku písemnictví na Moravě)

Památník písemnictví na Moravě
2011

Dostupný z <http://www.nusl.cz/ntk/nusl-135887>

Dílo je chráněno podle autorského zákona č. 121/2000 Sb.

Tento dokument byl stažen z Národního úložiště šedé literatury (NUŠL).

Datum stažení: 24.04.2024

Další dokumenty můžete najít prostřednictvím vyhledávacího rozhraní nusl.cz .

Leto a putování neodmyslitelně patří k sobě. Je nespočet krásných a zajímavých míst, kdý se Vaše touleže boty mohou vydat. Mnoho z nich má bohatou historii, ať už pravdivou nebo smyšlenou. Každý kraj nabízí radu bájí a pověstí. Zavíte-li do boskovského regionu, Vaše toulky mezi řekami Svitavou a Svitavou, kde se odehrávaly děje pohádkových a bájných příběhů. Vám usnadní pohádková mapa regionu a vandrovní knížka. Také kniha Pověstí a pohádky od Svatavy, od Svatky, v níž mistrů vyprávění vybíral a pře-možně pořádal V. Zdeněk Peša. Vám mj. porozadí, jak vznikl název boskovce, kde je vzpárkací Pevně. Realizátoři celého projektu pro Vás připravili také tematickou stolní hru, pekesso-konkurku. Pokud by se Vám však boskovický region zдал příliš malý či dobe jíž známy, můžete se k dalšímu vřetením, tentokrát po celém území Moravy, inspirovat od září do prosince v Památku písemnictví na Moravě na výstavě Moravské mýty, pověsti a pohádky. Přivítají Vás lidové postavy obecně známé i ty, které se vězou pou-těch, kteří moravské pohádky a pověsti se zájmím sbí-rali a přepsovali. Výstava v Památku bude zahájena 7. září a potrvá až do konce tohoto roku.

V úvodu více než osmisetstránkové publikace zmiňuje prof. PhDr. Václav Bůžek jeden z důvodů, proč se domní-vá, že má podobnou stavěna kniha jako tato v současně době své místo v našich knihovnách: „Jazyk krátkodobých textových zpráv a komunikace po internetu pronikl i do

OSOBNOSTI ČESKO

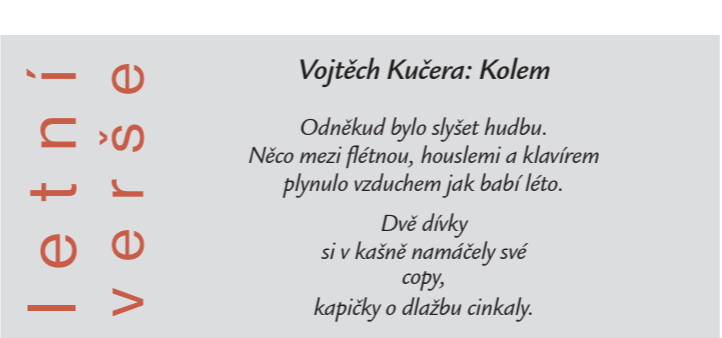
OTTŮV SLOVNÍK

LITERKA

letní speciál 2011

- » Editorial
- » Krajem pověstí a bájí
- » Osobnosti Česko – Ottův slovník
- » Knižní bleší trh
- » Makety opět ve světě
- » Korespondence Alfonse Muchy
- » Z návštěvní knihy
- » Skrytá paměť Moravy
- » Moje sestra Anna-Marie
- » Cizincem světu i sobě
- » 3 otázky pro Lenku Markovou
- » Bohuslav Balbín: Tuřanská Madona
- » Listonoš vítr
- » Pohádková tajenka
- » Několik historek ze života AG

malé ohlédnutí za právě ukončeným ročníkem a ukázky z vítězných prací. V těchto letních dnech však chceme také přispět k prázdninové pohodě několika tipy na zajímavou knihu, výstavu nebo výlet. Nezapomněli jsme tentokrát ani na naše nejmladší, které jistě pobaví i připravená tajenka plná pohádkových postav. Světem pohádek, bájí a pověstí nejen děti, ale i dospělé provede nejblíží výstava Památníku, která bude zahájena začátkem září. Knihomily jistě potěší zpráva o připravovaném knižním bleším trhu. Krásné letní dny plné nezapomenutelných zážitků Vám přeje Vaše Romana Macháčková

Vojtěch Kučera: Kolem

Odněkud bylo slyšet hudbu. Něco mezi flétnou, houslemi a klavírem plynulo vzduchem jak babí léto.

Dvě dívky si v kašně namáčely své copy, kapičky o dlažbu cinkaly.

Vas v sobotu 24. září od 10 do 13 hodin. Vznamných osobností. Těšme se na desát šest tisíc svazky, ale i odkaz řady dávní velmí usnadňuje. Můžeme s Václavem Bůžkem nesouhlasit. Kdo opravdu chce na nejlepší orientaci jsou barvě odlišena hesla zařazená pod jednotlivými písmeny, což vyhle-řadu významných staveb, interiérů, výtáležů nebo uměleckých děl a citací z nich. Pro tradici má. Rajhrad a především místní, konat na místě, kde písemnictví svou níž by navazovalo. Přesto se však bude městanou se nemůže pyšnit tradicí, na setkání milovníků tišěného slova, sběra-

Hledáte knihu, která již dlouho neležl na policek knihkupectví? Nebo i Vám se zdá, že Vaše vlastní knihovna narůstá do obřích rozměrů? Obraťte v rukou každý nový titul s otázkou, zda j opravdu potřebujete? Existuje typ čtenáře (a mezi nimi jsou i spisovatelé), kteří novým materiém knihy podléhē? Pokud se Vám doma nastřádaly svazky Vámi již neče-známy? Dát do antikvarátu? Přijde Vám to neosobní a rád se o své zážitky čtenář jasně pravidlo: novou knihu za stáou. V praxi to znamená, že koupil si naružvy čtenář knihu novou, musí jednu starou vrátit. Nabízí se otázky: Kam s ní? Věnovat přátelům, přátelům? Nebo i latění nespokojených členů společně domácíosti uplatňují

KNIŽNÍ BLEŠÍ TRH

Několik historek ze života AG

Zajímavé a vtipné historky ze života všestranné osobnosti vládnoucí slovem psaným i mluveným se můžete dovědět nejen ze stejnojmenné knihy (Arnošt Goldflam: Několik historek ze života AG: Rozhovor s Petrem Štědroněm a Jiřím Trávníčkem, nakladatelství Host, Brno, 2006.), ale také v dalším, již sedmém StřeDěni. Po prázdninové pauze nás přijde navštívit herec, dramatik, režisér, pedagog a spisovatel Arnošt Goldflam. Cesta k dramatickému umění brněnského rodáka, milovníka literatury (kromě české především ruské, židovské a německé) a dnes dobře známé tváře z divadelních prken i filmového plátna nebyla přimočará. Arnošt Goldflam ji vzal oklikou přes studium medicíny a řadu různorodých povolání (dělník ve slévárně, cenový referent). Múzy ho však nakonec přilákaly ke studiu činoherní režie na JAMU v Brně. Jeho dílo je spojeno s Hanáckým divadlem (dnes HaDivadlem), Divadlem Husa na provázku, ale také s Dejvickým divadlem, Divadlem Komedie, Klíperovým divadlem ad. Jako režisér působil i v zahraničí – v Rakousku, Německu a Polsku. Napsal asi padesát divadelních textů, z nichž polovina jsou jeho hry původní. Dětskému publiku je znám jako představitel řady rolí ve filmových a televizních zpracováních pohádek a pohádkových příběhů (Lotrando a Zubejda, Kačenka a strašidla, O ztracené lásce ad.) a zároveň jako autor knih určených právě jim (Standa a dům hrůzy, Tatínek 002, Tatínek není k zahození – cena Magnesia Litera 2005).

Setkání s Arnoštem Goldflamem se uskuteční ve středu 14. září 2011 v 17 hodin v benediktinském klášteře v Rajhradě.

Z VAŠÍ KORESPONDENCE

V minulém čísle jsme věnovali rubriku Některá (nejen) literární výročí dokončení skladby Znamení moci Jana Zahradníčka. Jeho syn – Jan Zahradníček – nám zaslal následující reakci:

V posledním červnovém čísle se několikrát zmiňujete o básníku Janu Zahradníčkovi, za což Vám patří dík. Chtěl bych jen upřesnit dokončení jeho poémy Znamení moci, která byla skutečně dokončena v roce 1951, ale někdy dřív než v červnu, jak v článku píšete. Zatykač na Jana Zahradníčka byl vydán 13. června 1951, zatčen byl ráno 14. června v Brně. Děkuji, že si tuto skutečnost poopravíte.

Panu Zahradníčkovi děkujeme za cenné doplnění informací!

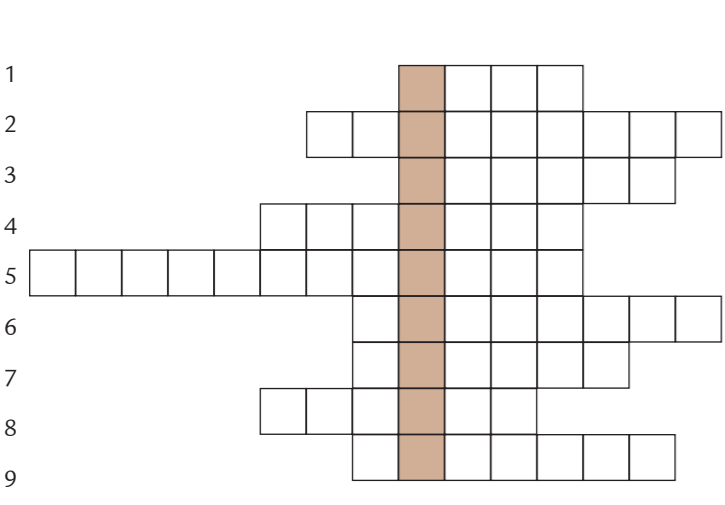
PAMÁTNÍK PÍSEMNICTVÍ NA MORAVĚ
Vydává Muzeum Brněnska, připravuje Památník písemnictví na Moravě. Klášter 1, 664 61 Rajhrad, tel.: 547 229 136 e-mail: rajhrad@muzeumbrenska.cz, www.muzeumbrenska.cz
Odpovědný redaktor: Vojen Drlík, redaktor: Romana Macháčková
Autoři textů: Jiří David, Romana Macháčková, Andrea Procházková
Vychází desetkrát ročně, speciální číslo, ročník 5.

la sv. Petra a Pavla v rajhradském klášteře, které vznikly jeho přestavbou, o obsahu historické knihovny, ale také o celkové historii písemnictví na Památku. Dozvíte se více nejen o benediktinském řádu, důvodní podobě kláštera před obraz o klášterním komplexu doplní profiákem konventu s odborným výkladem průvodci ského kláštera, kde v tichosti barokního chřtámu můžete hrn světa pozorovat. Celkovy 18. září tohoto roku. Nakořik odpovídají skutečnosti, že ověřit osobní návštěvou rajhrad- a světlnou symboliku chrámové lodí. Tyto modely je možné na Petrové obdivovat ve spolupráci s Fakultou architektury VUT v Brně a poukazují na prostorovou koncepci

MAKETY OPĚT VE SVĚTĚ

Pohádková tajenka

1	Saň
2	Dcera krále
3	Hastrman
4	Propast v Moravském krasu
5	Čaroděj
6	Hanácký král
7	Zbojník z Janovic
8	Lesní strašidlo vydávající děsivé zvuky
9	Kouzlit

Ilustrace Josefa Kremláčka z knihy Čertova studánka. Povídky a pověsti z úpatí Vysočiny.

Skrytá paměť Moravy

Nejlepší „Cizinec“ byl odtajněn 17. června v Mikulčicích, ceny jsou rozdány a je čas ohlédnout se, co všechno letošní jubilejní ročník přinesl. Soutěžícím nabídl téma „Cizinec“ a ačkoli jde o slovo mnohovýznamové, zadání směřovalo spíše ke ztvárnění vlastní zkušenosti s odlišným prostředím a s odlišností lidí či pocitů cizince v našem prostředí. Inspirativnější však byla pro většinu mladých lidí ona druhá možnost, a to zachytit člověka v situacích, v nichž se stává cizincem, aniž by opustil známé prostředí... Porotu, která letos hodnotila rekordních 165 příspěvků, překvapila závažnost témat většiny prací: vedle příběhů o cestách do cizích zemí a o setkávání s lidmi nejrozličnějších národností, totiž ztvárnili mladí autoři „Cizince“ především jako člověka „odcizeného“ – sobě sama, rodině, spolužákům, společnosti... V první kategorii (12–15 let) byla jako nejlepší oceněna práce studentky Gymnázia Tišnov Magdalény Špačkové; ve druhé kategorii (16–19 let) se vítězkou stala Kristýna Varnušková z Gymnázia Komenského v Havířově. V mladší kategorii byla druhá cena udělena Kateřině Hájkové z Brna. Třetí oceněná, Marie Černá z Prahy, v této soutěži uspěla již podruhé – před dvěma lety v mladší kategorii zvítězila. Ve starší kategorii získal druhou cenu pravidelný účastník soutěže Michal Šefara z Břeclavi a třetí cenu Tereza Šplchalová z Boskovic.

Moje sestra Anna-Marie

Zírala jsem na ceduli. Trochu mě to štvalo. Před dvěma dny tady rozhodně nebyla. Visela na tom provázku, co se hrozně rád štěpí a přitom je tak pevný, že si o něj vždycky pořežu ruce. Na ceduli byl vyveden modrý nápis napsaný nehezkyými hranatými písmeny: ŽIDŮM A PSŮM VSTUP ZAKÁZÁN. Čtení mi vždycky šlo, i když ve škole jsem už dlouho nebyla, my nesmíme. Zvedla jsem hlavu a podívala se na vývěsní štít – POTRAVINÁŘSTVÍ HORÁČEK, stálo tam.

Pamatuju si ještě dobu, kdy ta písmena ve tmě svítila, teď už nesvítila a celá cedule je tak prorezivělá, že Č nejde ani přečíst. Sjela jsem pohledem níž. Můj odraz ve výloze nebyl moc dobře viditelný, protože uvnitř se svítilo, přesto jsem se ale našla. Stála jsem tam, středně vysoká holka s tmavýma očima. Vlasy mi sahaly po ramena, vloni mi je máma ostříhala, jsou u nás v rodině nejsvětější, asi po prababičce, která pocházela ze Švédska. Měla jsem na sobě svůj obnošený hnědý kabátek s připínací hvězdou na klopbě, jelikož večer už začínalo přituhovat, a na nohách plátěné kalhoty, moje nejoblíbenější – modré. V překřížených rukou jsem držela hnědou plátěnou tašku. Měla bych se poohlédnout po jiném obchodě. Pan Horáček se na mě dívá přimhouřenýma očima a knír mu začíná poskakovat, to je špatné znamení. Otáčím se a slyším, jak se zatahují žaluzie. Zabočuju za roh a uvažuju, kde bych tak mohla koupit očko.

Uf, to bylo těsné. Stojím jako přimražená a civím na osobu, do které jsem málem vrazila. Přede mnou stojí paní, je moc hezká, má vlnité blondaté vlasy jako princezna a huňatý kožíšek, který si určitě pořídím, až budu velká. Moc bych si na něj chtěla sáhnout, musí být vážně jemný. Teprve teď si všímám holčičky vedle ní. Je to ještě mrňous a s obtížemi udržuje rovnováhu na svých krátkých nožičkách. Pozorně si ji prohlížím, vypadá trochu jako mladší vydání mé sestry Anny-Marie. „Oomlouvám se,“ vykoktala jsem, hlas mi v té zímě trochu skříehotá. Paní se usmívá, má moc krásné modré oči. Dívá se na mě, potom jí pohled padne na mou hvězdu. Hezký výraz v jejím obličejí jaksi ztuhne. Popadne malého dvojníka Anny-Marie do náruče, obejde mě a její podpatky odklapají za roh. Vydávám se hledat další obchod.

Přecházím i s poloprázdnou taškou na vyhlídku. Než jsem našla další potraviny, hezky jsem si zašla a teď mě bolí nohy. Sedám si proto na zidku, i když je trochu vlhká, tašku si pokládám na kolena. Shlížím dolů na Prahu, myslím, že vypadá nešťastně, je nějak zšedlá a ztrápenější než obvykle a taky tišší, jako klid před bouří, napadá mě.

Magdaléna Špačková

Patnáctiletou Magdalénu Špačkovou z Předklášteří inspirovala k napsání soutěžní práce školní výuka věnovaná tématu holocaustu, který jí hluboce otlásl. Vedle literatury se věnuje hře na klavír, kreslení a volejbalu.

V Literce nyní otiskujeme krátké ukázky z vítězných prací, v úplnosti je již nyní najdete na webových stránkách Muzea Brněnska www.muzeumbrenska.cz a v září také ve zvláštní příloze Sborníku Muzea Brněnska 2011.

A na závěr připojujeme pozvánku na putovní výstavu věnovanou prvním pěti ročníkům Skryté paměti Moravy, která bude od 8. srpna k vidění ve foyer Krajského úřadu Jihomoravského kraje a v září se přemístí do Knihovny Jiřího Mahena.

Cizincem světu i sobě

„Konečně jsem měl dost, abych si sám mohl koupit ten stroj svobody. Slibil jsem ženě, že ji na první let vezmu nahoru s sebou. Nikdy před tím neletěla a moc se těšila. Bylo to nádherné, takový klid, jen my dva, mraky, ptáci a všechno ostatní zůstalo dole pod námi. Volnost, přátelství a mír a já to vše měl v rukou... A to byla právě ta chyba. Na letadle se stala nějaká porucha, dodnes nevím, co to bylo, ale hlavní je, že já to nezvládl. Umřela mi v náručí... Budu si to vyčítat do konce života, dokud si budu pamatovat její vůni, chuť i smích. Tehdy se mi rozplynuly všechny naděje, ona, to malé, co mělo teprve přijít, i létání. Od té doby jsem si do letadla už nesedl. Začalo hrozně období, které už asi neskončí. Několikrát jsem se zkusil zabít, ale nedokázal jsem to. Pak jsem začal pít a odtud už vede sem na nádraží krátká cesta. Jediné, čeho se ještě bojím, že až umřu, zůstanu někde dole a už nikdy se nepodívám tam do mraků za ní a za letadly...“ odmíchl se a típl druhou cigaretu.

Seděli na nádražní lavičce ještě dlouho, mluvili o životě, o snech a nejvyšších hodnotách a on zjistil, že má k tomuto muži ze dna společnosti mnohem blíž, než tušil, blíž než ke kolegům, známým i ke své ženě. Byl to jediný člověk, který ho dnes dokázal pochopit.

A když jeho vyparáděná sousedka s úšklebkem nastupovala do večerního vlaku, jen se usmál. Zítra si bude půl města povídat o tom, jak pan učitel posedává na nádraží s bezdomovci, ale on bude vědět, že se nemá za co stydět, protože ač šel svou cestou, není tato cesta špatná. Jen musí být silný a zůstat s hlavou vztyčenou.

„Ty ses dočista zbláznil! Co si o nás teď lidi pomyslí?“ hubovala ho žena, jen co otevřel dveře. Přivinul ji k sobě a chtěl jí políbit, odtáhla se.

„Jdi se, prosím tě, aspoň umýt.“ vzdychla. Zavřel se v koupelně a sklesle si sedl na okraj vany. Po chvíli zvedl hlavu a uviděl v zrcadle svůj odraz. Kdo vlastně je? Má velký nos, mírně šedivé vlasy a pod nimi skrývá kdysi tolik posmívané odstávající uši. Ale co je pod tím, uvnitř? Člověk jdoucí rovně, ale ne proto, že by směřoval přímo k cíli, ale proto, že jinak jej nepustí zábradlí. Dnes se ho pokusil přelézt, ale co z toho? Stal se cizím i pro svou ženu, ale našel sebe. Co je víc?

Zítra začne zase jako obvykle a dnešek si zamkne hluboko v paměti jako ne skutečnou vzpomínku. Bude si tak trochu cizí, ale bude to jednodušší, než být cizincem pro svět. Jen možná občas si půjde tajně posedět na nádraží... Ale ještě před tím musí udělat jednu věc.

Potichu otevřel dveře dětského pokoje a zadíval se na svého nejmladšího syna. „Péto, ještě nespíš? Naučíš mě kreslit letadlo?“

Kristýna Varnušková

Osmnáctiletá Kristýna Varnušková z Havířova je studentkou gymnázia. Dosud psala jen „do šuplíku“ a jejím největším dosaženým úspěchem byla pochvala. Než se naučila psát, příběhy si kreslila.

Z NÁVŠTĚVNÍ KNIHY

14.5.2011

Výstava pana Roberta Musila byla okouzlující. *Barča a Sarča*

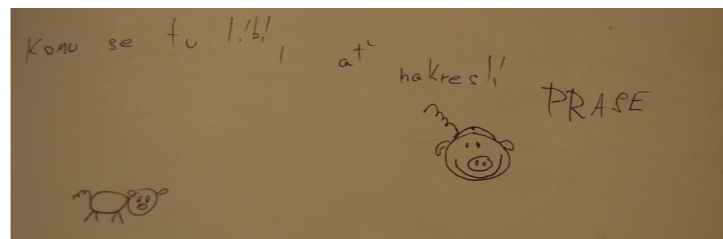
29.6.2011

Poutavý a zajímavý výklad nás velmi potěšil, obohatil naše vědomosti, které rádi předáme našim žákům. Moc děkujeme. *40 učitelů z Jihlavy*

5.7.2011 Cyril a Metoděj

Děkujeme za Hlaholici, že můžeme chválit Boha naším jazykem... Děkujeme za fundovaný výklad. Asi se ještě vrátím...

A. Staňková & Zdeněk P.

3 otázky pro Lenku Markovou

Literární soutěž Skrytá paměť Moravy Vás inspirovala ke vzniku školního předkola a autorského čtení studentů v rámci literárního semináře. Jak tyto aktivity hodnotí sami studenti?

Často kolem sebe slyším, že dnešní mladé lidi nic nezajímá, ničemu se nevěnují, nechtou a další ne přilíší lichotivé názory. Přesvědčuji se v hodinách literárního semináře a hlavně v literárních dílnách, že studenti stojí o tvůrčí prostředí, stojí o to, aby se o jejich názory někdo zajímal, aby je sdílel nebo s nimi o nich polemizoval. Text se jim stává záznamem uvažování, citění, myšlenek, představ a v neposlední řadě i přání. Na autorském čtení mají možnost podělit se s ostatními o výsledky tvůrčí činnosti, srovnávat své přístupy s ostatními, „ukázat se“, něčemu se přiučit.

Jaký pohled na Cizince v textech převládal?

Těžko říci, jestli nějaký pohled převládal. Ve více než šedesáti pracích se sešla celá řada přístupů: fantasy příběhy, antiutopie, několik „rozhněvaných mladých mužů“, témata historická (viz oceněná práce našeho studenta Jáchyma Lukeše o lidické tragédii) nebo chápání cizince jako člověka ztraceného a hledajícího sebe sama.

Jaká témata a problémy zajímají dnešní studenty obecně?

Nechci hovořit za studenty, ale domnívám se, že spektrum jejich zájmu je velmi široké. Opět se vrátím k tvůrčímu psaní – tematizování určitého problému může podnítit k tvorbě textu i neškoleného pisatele a z vlastní zkušenosti mohu říci, že vznikají texty originální, plné invence a fantazie.

Mgr. Lenka Marková vyučuje na gymnáziu na tř. Kapitána Jaroše český jazyk a literaturu a zákklady společenských věd. Od loňského roku pořádá v rámci svého školního semináře tvůrčího psaní školní předkolo Skryté paměti Moravy – do oficiální soutěže jsou pak zaslány až ty nejlepší práce, které jsou studenty prezentovány na školním autorském čtení.

KORESPONDENCE ALFONSE MUCHY

Světově uznávaný malíř Alfons Mucha měl své rodné kořeny v moravských Ivančicích. Že na své rodiště nezapomínal a navštěvoval ho rád, především o ivančické pouti, dokazuje rozsáhlá korespondence, kterou do svých sbírek Památník zakoupil. Jedenáct dopisů, dvacet devět pohlednic a tři lístky z let 1918–1939 posílal Mucha z Čech i ze zahraničí a zmiňoval v nich nejen své časté vzpomínání na rodnou Moravu a přátele, ale i politiku, cestování, práci a vlastní děti. Byly adresovány ivančickému kuchaři J. Wolfgangu Zieglerovi, narozenému roku 1850. Kromě svého povolání se Ziegler ve svém volném čase věnoval lovu. Vlastní úlovky následně preparoval a stávaly se nedílnou součástí školních přírodovědeckých kabinetů. Jeho pravnuk MUDr. Pavel Kalvoda uvádí, že tato pradědečkova myslivecká vášně byla součástí přátelství se slavným malířem. V rodině se však traduje další důvod návštěv umělce u Zieglerů. Manželka místního holiče platila za výtečnou kuchařku a její kulinařské umění Alfons Mucha zmiňuje i ve svých dopisech, v nichž děkuje za pohoštění a domácí atmosféru. Oblíbeným místem k hovorům se za dob jeho pobytu v Ivančicích stala také zahrada, v níž byla pořízena společná fotografie, která kolekci korespondence doplňuje. Vzhledem k rozsáhlé sbírce Muchovy pozůstalosti, uložené v pobočce Muzea Brněnska v Muzeu v Ivančicích, je jisté získání této korespondence dalším podstatným střípkem do barevné mozaiky malířova odkazu.

Bohuslav Balbín: Tuřanská Madona

Historik, dramatik, teoretik literatury, dramatu a řečnictví, pedagog a hagiograf Bohuslav Balbín (1621–1688) se narodil v Hradci Králové a většinu svého života strávil na různých místech v Čechách, jimž také ve svém díle věnoval svůj všestranný zájem. Jeho vlastenecké citění se však vztahovalo také na Moravu, jejíž historie, významné osobnosti a místopis jsou součástí jeho rozsáhlých prací. Právem má proto své místo také v literárních dějinách Moravy, a tudíž i v Památníku.

Dosud byl z monumentálního díla Bohuslava Balbína v češtině vydán jen nepatrný zlomek, od loňského roku je však dostupná také druhá kniha Balbínovy mariánské trilogie Diva Turzanensis (Tuřanská Madona neboli Historie zázraků blahoslavené Panny Marie). Podnětem k jejímu vzniku byla návštěva papeže Benedikta XVI. v Tuřanech v roce 2009 a o rok později byla vydána péčí Jana Langa a tuřanského faráře Luboše Pavlů v českém překladu Zdeňka Dršťky.

Balbín navštívil mariánské poutní místo v Tuřanech u Brna v letech 1655–1656, kdy v Brně působil jako řádový učitel v jezuitské koleji, a o dva roky později věnoval Tuřanské Madoně hagiografický spis Diva Turzanensis (1658). Tuto knihu napsal Balbín na žádost děkana brněnského kapitulního kostela, ale ve druhé kapitole zmiňuje i důvody osobní: „...zdálo se mi, že mě sama Madona k tomu vybízí – když jsem přijal její ctihodné znamení (a přijal jsem je, když jsem se před třemi lety loučil s Tuřany), zdálo se mi, že ji slyším říkat: Budu mít s tebou co do činění.“ V tomto Balbínově díle se jeho mariánská úcta projevila nejsilněji, na úkor pasáží historických, ačkoliv i zde najdeme snahu zasadit historii poutního místa a sošky Panny Marie do kontextu českých dějin, zčásti oslabenou cenzorskými zásahy. Právě trojice pojednání o mariánských poutních místech: ve slezské Vartě, moravských Tuřanech a Svaté Hoře v Čechách, které vydal v průběhu 50. let, stála na počátku jeho prací hagiografických – zájem historika postupně převážil nad popisem mariánské kultury.

Dar pana Jana Langa, který na jaře věnoval Památníku jeden výtisk bibliofilského vydání Tuřanské Madony vázaného v kůži s číslem 41 z nákladu čítajícího sto kusů, rozšířil stávající řadu balbinian. Tato kniha byla zařazena do sbírkové knihovny pod přírůstkovým číslem 7/2011 a je přístupná (nejen) zájemcům o barokní literaturu.

